

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 75/2022
01.12.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Милан Косановић адвокат из ..., против тужене Девете гимназије „Михајло Петровић Алас“ из Београда, чији је пуномоћник Дејан Славић адвокат из ..., ради поништаја и реинтеграције, одлучујући о ревизији тужиље која је изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1475/21 од 16.04.2021. године, у седници већа која је одржана дана 01.12.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1475/21 од 16.04.2021. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужене за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П1 817/18 од 27.10.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужиља тражила да се пониште као незаконита решење туженог број ... од 30.10.2018. године, којим је тужиља оглашена одговорном за учињену тежу повреду радне обавезе из члана 164. став 1. тачка 17. Закона о основама система образовања и васпитања и којим јој је изречена дисциплинска мера престанак радног односа, и решење школског одбора туженог број ... од 21.11.2018. године којим је одбијена жалба тужиље на решење в.д. директора туженог, као неоснована, да се обавезе тужени да тужиљу врати на рад на послове наставнице историје и да јој накнади трошкове поступка. Ставом другим изреке, обавезана је тужиља да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 105.000,00 динара у року од 8 дана од дана пријема писменог отправка пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1475/21 од 16.04.2021. године, ставом првим изреке, потврђена је пресуда Трећег основног суда у Београду П1 817/18 од 27.10.2020. године и жалба тужиље одбијена као неоснована. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиље да се обавезе тужени да јој плати трошкове другостепеног

поступка као неоснован. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев туженог да се обавезе тужила да туженом плати трошкове састава одговора на жалбу, као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужила је благовремено изјавила ревизију из свих законских разлога.

Тужена је поднела одговор на ревизију.

Испитујући побијану пресуду, у смислу одредбе члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиле није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности. На учињену битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП тужила се у ревизији паушално позива.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је била корисник аранжмана за путовање у ... за период од 10.07. до 22.07.2018. године, на основу уговора са Туристичком агенцијом „ББ“ д.о.о, при чему је уговорена цена смештаја била 255 евра по особи, односно укупно за 81 путника 20.655 евра у динарској противвредности од 2.494.000,00 динара. На ово путовање тужила је водила 59 ученика туженог, као и ученике других школа, при чему је активности у вези са организацијом и прикупљањем новца на име рата ради реализације овог летовања, као и обавештавања ученика о путовању у ... спроводила, и у просторијама туженог, у кабинету за ... и просторији за пријем родитеља. Активности, у смислу давања понуда и прављења спискова су отпочеле у децембру месецу 2017. године, док је рате на име путовања тужила почела да прикупља почев од фебруара месеца 2018. године. У питању није била ескурзија у организацији тужене, већ организација путовања у приватној режији тужиле. Разлика у цени између 255 евра, колико је износила цена аранжмана, до 330 евра односно 75 евра по особи представљала је зараду тужиле. Тужила је на име смештаја у Хотелу „ВВ“ са три звезде извршила уплату од 13. до 14.07.2018. године и у Хотелу „ГГ“ са три звезде за период од 14. до 20.07.2018. године, у укупном износу од 9.000 евра. Прикупљен новац за путовање је предавала представнику туристичке агенције са којим је имала потписан уговор. На тај начин је незаконито располагала школским простором, опремом и имовином школе и прибавила противправну имовинску корист за себе у износу по 75 евра по особи. Решењем туженог број ... од 30.10.2018. године, тужили је изречена дисциплинска мера престанак радног односа због учињене повреде радних обавеза из члана 164. став 1. тачка 17. Закона о основама система образовања и васпитања, из разлога што је у мају и јуну месецу 2018. године ангажовала туристичку агенцију у приватној режији, за које путовање су јој ученици исплаћивали новац у ратама почев од фебруара 2018. године на руке, у учионици – кабинету ... на крају часа или непосредно после часа. Тужила је на наведено решење изјавила жалбу која је одбијена као неоснована, решењем председника школског одбора број ... од 21.11.2018. године.

На основу правилно и потпуно утврђеног чињеничног стања првостепени суд је одбио тужбени захтев којим је тужила тражила да се пониште решења туженог која су

предмет спора, позивајући се на одредбе чланова 164. став 1. тачка 17, 165. и 167. Закона о основама система образовања и васпитања.

Другостепени суд је одлуку првостепеног суда потврдио.

По налажењу Врховног касационог суда правилно су нижестепени судови применили материјално право.

Одредбом члана 164. став 1. тачка 17. Закона о основама система образовања и васпитања („Службени гласник РС“, бр. 88/2017, 27/2018) прописано је да тежу повреду радне обавезе запосленог у установи између осталог, представља и незаконито располагање средствима, школским простором, опремом и имовином установе.

Одредбом члана 165. Закона о основама система образовања и васпитања прописано је да се дисциплински поступак покреће и води за учињену тежу повреду радне обавезе из члана 164. и повреду забране из члана 110.-113. овог закона.

Чланом 166. ставом 1. истог закона прописано је да су мере за тежу повреду радне обавезе из члана 164. и повреду забране из чл. 110–113. овог закона новчана казна, удаљење са рада и престанак радног односа. За повреду радне обавезе из члана 164. тач. 1-18. овог закона изриче се новчана казна или удаљење са рада у трајању до три месеца, а мера престанка радног односа уколико су наведене повреде учињене свесним нехатом, намерно или у циљу прибављања себи или другоме противправне имовинске користи (став 7.).

И по налажењу Врховног касационог суда, оспорена решења о отказу уговора о раду тужилји број ... од 30.10.2018. године и решење којим је одбијен као неоснован приговор тужилје број ... од 01.11.2018. године су законита, обзиром да је тужилја учинила повреду радне обавезе из члана 164. став 1. тачка 17. Закона о основама система образовања и васпитања, да је незаконито располагала средствима, школским прибором, опремом и имовином установе јер је утврђено да је била корисник аранжмана за путовање у ... за период од 10.07. до 22.07.2018. године, које је организовала у приватном аранжману за време годишњег одмора и које тужени није планирао годишњим планом рада и није учествовао у њиховом планирању, при чему је активности у вези са организацијом прикупљања новца на име рата и ради реализације овог летовања спроводила и у просторијама туженог.

Неосновани су наводи у ревизији тужилје да оспорено решење не садржи чињенични опис радње и време извршења дела, те да се не може јасно закључити шта значи незаконито располагање средствима школе. Супротно наводима у ревизији, конкретним решењем утврђени су време, место и начин извршења повреде радне обавезе, са позивом на конкретне доказе којима су утврђени и место и начин извршења повреде радне обавезе. Чињеница да су ђаци предавали новац за рате у просторијама школе, у ходнику и у кабинету ... указује на свест о недозвољености понашања тужилје у конкретном случају, јер је тужилји добро познато да као педагог у школским просторијама и током радног времена са ђацима школе није дозвољено обављати приватну делатност за

коју није нити квалификована, нити регистрована и која има за резултат стицање сопствене имовинске користи.

Са изнетих разлога, сагласно одредби члана 414. став 1. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

Пошто трошкови тужене за састав одговора на ревизију нису били потребни ради вођења парнице у смислу одредбе члана 154. ЗПП, то је захтев одбијен као неоснован и одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић